

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčiča 3

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 7M-4-2077-N-11-14/15-12-1

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI
..... dana 26-06-2015 20.....

Omot u privitku. Primjeraka Priloga

Poslovni broj: 3 UsI-631/14-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Vedrana Grubišića iz Trgeta, Burjaki 36, zastupanog po opunomoćenici Ani Vičević Gračanin, odvjetnici u Čavlima, Čavle 117, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi davanja suglasnosti na sklapanje ugovora o radnom odnosu, 19. lipnja 2015.,

riješio je

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Kod ovoga Suda 22. travnja 2014. zaprimljena je tužba tužitelja Vedrana Grubišića iz Trgeta, Burjaki 36, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi davanja suglasnosti na sklapanje ugovora o radnom odnosu, a kojom tužbom tužitelj osporava zakonitost odluke tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Broj: M-11/14 od 25. veljače 2014. kojim se tužitelju ne daje suglasnost na sklapanje ugovora kojim tužitelj stupa u radni odnos kod Županijske uprave za ceste Istarske županije u razdoblju od jedne godine nakon prestanka obnašanja dužnosti zamjenika župana Istarske županije u mandatu od 2009.-2013., te u bitnome navodi da je tuženiku 28. siječnja 2014. podnio zahtjev za davanjem suglasnosti u smislu članka 20. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“ broj 26/11, 12/12, 126/12 i 48/13, u nastavku teksta ZSSI), da je tuženik svoju odluku donio nakon proteka roka propisanog u članku 6. ZSSI, da glede prava na naknadu plaće postoji neravnopravan odnos između dužnosnika koji obnašaju dužnost u državnim tijelima i onima koji obnašaju dužnost u lokalnim tijelima, a koji proizlazi iz činjenice da državni dužnosnici određena prava ostvaruju u razdoblju od dvanaest mjeseci od dana prestanka javnih dužnosti, dok lokalni ta ista prava ostvaruju u razdoblju od šest mjeseci od dana prestanka obnašanja javnih dužnosti te da je navedenom odlukom povrijeđeno mu pravo na rad zbog ekstenzivnog tumačenja pojma poslovnog odnosa definiranog člankom 4. stavkom 3. ZSSI od strane tuženika. Stoga je tužitelj predložio u tužbenom zahtjevu da se poništi odluka tuženika od 25. veljače 2014.

Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 16. lipnja 2014. istaknuo da je tužba tužitelja nepravovremeno podnesena uz obrazloženje da je osporavanu odluku tuženika tužitelj zaprimio 20. ožujka 2014., a da je tužbu podnio Sudu 23. svibnja 2014., slijedom čega da je tužbu potrebno odbaciti. Podredno, tuženik je istaknuo da su navodi tužitelja iz tužbe u potpunosti neosnovani istaknuvši da ZSSI ne propisuje rok za davanje suglasnosti iz članka 20. stavka 4. ZSSI pa da je pogrešno tumačenje tužitelja da se u navedenom slučaju za donošenje odluke primjenjuje rok propisan člankom 6. ZSSI jer se radi o

potpuno različitim situacijama. Ovo imajući u vidu da tužitelj nije od tuženika tražio mišljenje u smislu članka 6. stavka 1. ZSSI, odnosno da li je njegovo ponašanje u skladu s načelima javnih dužnosti, već je podnio zahtjev koji sadržano predstavlja zahtjev za davanjem suglasnosti u smislu članka 20. stavka 4. ZSSI, a na koji članak se i sam tužitelj u predmetnom zahtjevu izričito i pozvao. Ističe da su navodi tužitelja kojima iznosi stav o neravnopravnom položaju između državnih i lokalnih dužnosnika u potpunosti irelevantni za rješavanje ovog upravnog spora, dok vezano za navode tužitelja o ekstenzivnom tumačenju tuženika pojma poslovnog odnosa definiranog člankom 4. stavkom 3. ZSSI ističe da je tuženik u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu utvrdio da Istarska županije 2011., 2012. i 2013., dakle u vrijeme u kojem je tužitelj obnašao dužnost zamjenika župana, isplaćivala Županijskoj upravi za ceste Istarske županije sredstva iz županijskog proračuna, a navedenu činjenicu da ne spori niti sam tužitelj, slijedom čega je tuženik predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U podnesku zaprimljenim kod ovog Suda 10. lipnja 2015. tuženik je ispričao izostanak sa ročišta zakazanog za 19. lipnja 2015. iz ekonomskih razloga te je predložio da Sud odbaci tužbu u ovom upravnom sporu jer se upravni spor sukladno članku 48. stavka 1. ZSSI koji je *lex specialis* u odnosu na Zakon o upravim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 142/13 i 152/14, u nastavku teksta ZUS) niti ne može pokrenuti protiv odluke tuženika od 25. veljače 2014. budući je člankom 48. stavku 1. ZSSI propisano da se upravni spor može pokrenuti samo protiv odluke Povjerenstva iz članka 42. do 47. tog Zakona, odnosno samo protiv odluka Povjerenstva kojima je dužnosniku izrečena neka od predviđenih sankcija za utvrđenu povredu odredaba Zakona, dok protiv odluke Povjerenstva donesene temeljem članka 20. stavka 4. ZSSI tužba nije dopuštena. Slijedom navedenog, tuženik je predložio da Sud temeljem članka 30. stavka 1. točke 1. i 7. ZUS-a odbaci tužbu kao nepravodobnu i kao nedopuštenu, podredno da primjenom članka 36. ZUS-a donese presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U ovom upravnom sporu održano je ročište za raspravu 19. lipnja 2015. u prisutnosti tužitelja, a odsutnosti službene osobe tuženika u skladu s člankom 39. stavkom 2. u svezi s člankom 37. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12 i 152/14, u nastavku teksta ZUS), te je strankama u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet upravnog spora. Na istom ročištu tužitelj je ustrajao kod svih navoda iznesenih u tužbi, nakon čega je izveden dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupaka, nakon čega je doneseno rješenje kojim se tužba tužitelja u ovom upravnom sporu odbacuje.

Naime, odredbom članka 48. stavka 1. ZSSI koji zakon je *lex specialis* u odnosu na ZUS propisano je da se upravi spor može pokrenuti protiv odluke Povjerenstva iz članka 42. do 47. tog Zakona i prema tome upravi spor sukladno citiranoj odredbi ZSSI može se pokrenuti samo protiv odluke Povjerenstva kojima je dužnosniku izrečena neka od predviđenih sankcija za utvrđenu povredu odredaba Zakona, dok argumentum a contrario protiv odluke Povjerenstva donesene temeljem članka 20. stavka 4. ZSSI tužba nije dopuštena, sve imajući u vidu da je tužitelj 16. siječnja 2014. uputio zahtjev tuženiku upravo temeljem članka 20. stavka 4. ZSSI o čemu je i donesena osporavana odluka tuženika dana 25. veljače 2014.

Odredbom članka 30. stavka 1. točke 7. ZUS-a propisano je da će sud rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da je tužba podnesena u stvari koja ne može biti predmet upravnog spora.

Stoga imajući u vidu gore citiranu odredbu članka 48. stavka 1. ZSSI odlučeno je kao u izreci ovog rješenja na temelju članka 30. stavka 1. točke 7. ZUS-a.

Na navode tuženika iz odgovora na tužbu kojima ističe da tužbu treba odbaciti temeljem članka 30. stavka 1. točke 1. ZUS-a jer je podnesena nepravodobno, ukazuje se tuženiku da je

tužba tužitelja podnesena ovom Sudu preporučenom pošiljkom 18. travnja 2014., gdje je zaprimljena 22. travnja 2014. pod poslovnim brojem 4 UsI-631/14, a da je tužitelj osporavanu odluku tuženika zaprimio 20. ožujka 2014., nakon čega je rješenjem ovog Suda od 8. svibnja 2014. naloženo tužitelju da potpiše podnesenu tužbu i dostavi je u dva primjerka radi dostavljanja iste tuženiku na odgovor, a kojem traženju je tužitelj udovoljio 23. svibnja 2014. te je navedena uređena tužba dostavljena tuženiku na odgovor 28. svibnja 2014. Stoga su neosnovani navodi tuženika kojima ističe da je tužbu tužitelja potrebno odbaciti iz razloga što je ista nepravodobno podnesena, jer je imajući u vidu gore navedeno, tužba tužitelja pravodobno podnesena, ali je ista nedopuštena u smislu odredbe članka 30. stavka 1. točke 7. ZUS-a u svezi odredbe članka 48. stavka 1. ZSSI pa ju je iz navedenog razloga valjalo odbaciti. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Rijeci 19. lipnja 2015.

S u t k i n j a

Marija Renner Jakovljević, dipl. iur., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa rješenja. Žalba protiv rješenja ne odgađa izvršenje rješenja (čl. 67. ZUS-a).

Dostaviti:

- opunomoćenici tužitelja Ani Vičević Gračanin, odvjetnici u Čavlima, Čavle 117
- tuženiku Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5

Za točnost otpavka - ovlaštena službenica
Marijana Andrijević

